

POMÉS VIVES, Jordi. *Albert Pérez Baró. El compromís vital amb el cooperativisme.* Valls: Cossetània Edicions – Fundació Roca i Galès, 2018. Col·lecció Cooperativistes Catalans, 31. 89 pàgs. [17 x 24].

Nova publicació que continua la línia de la col·lecció. En aquesta ocasió Jordi Pomés, especialista en història de l'associacionisme agrari i dels moviments polítics relacionats amb el territori, ens aporta la biografia d'Albert Pérez Baró (1902-1989), un cooperativista molt destacat durant el s. XX, que va teoritzar sobre el tema i tenia la biblioteca més important sobre cooperativisme abans de formar-se la Fundació Roca i Galès. Es va entregar al cooperativisme a partir dels anys 50, quan tenia 48 anys, quan ja havia aconseguit una estabilitat laboral, familiar i econòmica després de l'exili de 1939. S'entregà fins a la seva mort el 1989, a l'ideal que s'havia marcat.

Albert Pérez va tractar de mostrar quins eren els valors de la cooperació i va treballar i cooperar amb tothom, independentment de la seva ideologia. De ben jove assumí un ideari obrerista i esquerrà que no abandonà mai. Ja de jove i abans de la guerra civil, treballava al costat de representants de tots els partits polítics i sindicats del bàndol republicà dins el Consell d'Economia de la Generalitat. Els anys cinquanta s'esforçà per mantenir unida l'Aliança Cooperativa Internacional, que es volia dividir entre països capitalistes i comunistes. Tanmateix, va mostrar el valor d'unitat per mitjà del Centre d'Estudis Cooperatius (fundat el 1952), ja que hi havia diferències entre les dues generacions de cooperativistes, i volia recuperar la vitalitat que havia tingut el cooperativisme abans de la guerra civil. Un dels objectius del Centre d'Estudis Cooperatius era posar de relleu les diferències entre els vells i els joves cooperativistes. Feu d'ambaixador català i espanyol de l'ACI, en un moment en el que el moviment oficialista Obra Sindical de Cooperación no va aconseguir ser admès dins de la federació internacional. A través d'aquesta associació va poder relacionar-se amb cooperativistes de tot el món, donant dimensió internacional al cooperativisme català.

A nivell personal, era un home que es caracteritzava per la seva tenacitat, valentia, capacitat de sacrifici, constància, etc. Aquesta biografia vol aproximar-se a la seva figura, ja que des de la seva joventut a Barcelona, va voler apropar-se al món obrer i a les seves lluites. La seva dura infantesa el va ajudar a experimentar i aprendre el necessari per adquirir les eines personals, que li servien per a representar el cooperativisme català amb que es va comprometre. Inclou bibliografia i fonts.

IHE

(Secretaria de la revista)

Traducción de la reseña anterior:

Nueva publicación que continua la línea de la colección. En esta ocasión Jordi Pomés, especialista en historia del asociacionismo agrario y de los movimientos políticos relacionados con el territorio, nos aporta la biografía de Albert Pérez Baró (1902-1989), un cooperativista muy destacado durante el s. XX, que teorizó sobre el tema y tenía la biblioteca más importante sobre el cooperativismo antes de formarse la Fundación Roca i Galès. Se entregó al cooperativismo a partir de los años 50, cuando tenía 48 años, cuando ya había conseguido una estabilidad laboral, familiar y económica después del exilio de 1939. Se entregó hasta su muerte en 1989, al ideal que se había marcado.

Albert Pérez trató de mostrar cuales eran los valores de la cooperación; trabajó y cooperó con todo el mundo, independientemente de su ideología. De muy joven asumió un ideario obrerista y de izquierdas que nunca abandonó. Ya de joven y antes de la guerra civil, trabajaba junto a representantes de todos los partidos políticos y sindicatos del bando republicano dentro del Consell d'Economia de la Generalitat. En los años cincuenta se esforzó por mantener unida la Alianza Cooperativa Internacional, que se quería dividir entre países capitalistas y comunistas. Asimismo, mostró el valor de unidad mediante el Centre d'Estudis Cooperatius (fundado en 1952), ya que había diferencias entre las dos generaciones de cooperativistas, y quería recuperar la vitalidad que había tenido el cooperativismo antes de la guerra civil. Uno de los objetivos del Centre d'Estudis Cooperatius era poner de relieve las diferencias entre los viejos y los jóvenes cooperativistas. Hizo de embajador catalán y español de la ACI, en un momento en el que el movimiento oficialista Obra Sindical de Cooperación no consiguió ser admitido en la federación internacional. A través de esta asociación pudo relacionarse con cooperativistas de todo el mundo, dando dimensión internacional al cooperativismo catalán.

A nivel personal, era un hombre que se caracterizaba por su tenacidad, valentía, capacidad de sacrificio, constancia, etc. Esta biografía quiere aproximarse a su figura, ya que desde su juventud en Barcelona, quiso acercarse al mundo obrero y a sus luchas. Su dura infancia le ayudó a experimentar y aprender lo necesario para adquirir las herramientas personales, que le sirvieron para representar el cooperativismo catalán con el que se comprometió. Incluye bibliografía y fuentes.

IHE
(Secretaria de la revista)